

Energiapoliittinen yhteistyö rajanaapureiden kanssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2012 energiapoliittisesta yhteistyöstä rajanaapureiden kanssa: strateginen lähestymistapa varmaan, kestävään ja kilpailukykyiseen energiahuoltoon (2012/2029(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä – "EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa" (COM(2011)0539),
  - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi energian alalla tehtyjä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustamisesta (COM(2011)0540),
  - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä – "EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa",
  - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2010"¹,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A7-0168/2012),
- A. katsoo, että nykyiset yhteiset maailmanlaajuiset energiahaasteet sekä EU:n kunnianhimoisten energia- ja ilmastonmuutostavoitteiden toteuttaminen edellyttävät Euroopan unionilta yhtenäisiä, tehokkaita ja oikeudenmukaisia kansainvälisen tason toimia, joilla vahvistetaan sen energiapolitiikan ulkoista ulottuvuutta ja tuodaan esiin yhtenäinen kanta energialähteiden ja toimitusreittien monipuolisuuden lisäämiseksi, toimitusvarmuuden parantamiseksi ja kestävä tuotannon ja kulutuksen tukemiseksi;
- B. toteaa, että nykysuuntauksin maailman väestön odotetaan kasvavan 9 miljardiin vuoteen 2050 mennessä, globaali energiankysyntä lisääntyy 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä pääasiassa muissa kuin OECD-maissa ja nopeasti kasvavien talouksien globaali kilpailu fossiilisista polttoainevaroista lisääntyy;
- C. ottaa huomioon, että EU:n riippuvuus tuontienergiasta kasvaa todennäköisesti seuraavan vuosikymmenen aikana fossiilisten polttoainevarojensa loppumisen vuoksi huolimatta

---

¹ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 64.

uusiutuvien energialähteiden, energiatehokkuuden ja energiateknologioiden tutkimuksen kasvavasta merkityksestä;

- D. katsoo, että energiatehokkuus on keskeinen keino vähentää EU:n ulkomaista energiariippuvuutta ja lisätä EU:n geopoliittista riippumattomuutta ja energiavarmuutta, sillä EU käyttää energiantuontiin vuosittain yli 400 miljardia euroa; katsoo, että vähintään 20 prosentin energiansäästötavoitteen toteuttaminen ei paranna ainoastaan unionin energian toimitusvarmuutta, vaan vähentää ainakin 50 miljardilla eurolla vaurauden siirtoa EU:n talouksista energiaa tuottaviin maihin;
- E. katsoo, että EU:n on tärkeää pitää ensisijaisena sisäisten fossiilisten polttoainelähteiden turvaamista ja kehittämistä, erityisesti hiljattain Välimereltä löytyneiden merkittävien varantojen osalta, jotka vähentäisivät Euroopan riippuvuutta energiantuonnista; toteaa, että mahdollisuudet kehittää ja hyödyntää fossiilisia polttoainelähteitä yhdessä EU:n naapurivaltioiden kanssa ovat huomattavat;
- F. katsoo, että EU on nykyään digitaalitalous ja -yhteiskunta ja sellaisena huomattavasti aiempaa riippuvaisempi jatkuvasta ja luotettavasta sähköntoimituksesta;
- G. ottaa huomioon, että EU on jo fossiilisten polttoaineiden merkittävä tuoja ja että EU:n riippuvuus tuonnista ja alttius ulkoisille toimittajille ja kauttakulkumaille kasvaa; toteaa, että toisaalta tämä antaa EU:lle huomattavan vallan merkittävänä ostajana maailmanlaajuisilla energiamarkkinoilla;
- H. toteaa, että kasvava väestö ja nouseva elintaso voivat lisätä maailmanlaajuista energian kysyntää 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä; katsoo, että EU:n korkea ja kasvava tuontiriippuvuus edellyttää politiikkaa, jossa nämä mahdolliset kehityskulut on otettu huomioon;
- I. katsoo, että solidaarisuuteen, monipuolistamiseen ja strategiseen yhteistyöhön myös tärkeimpien energian kuluttajamaiden kanssa sekä omien uusiutuvien energialähteiden edistämiseen perustuva yhteinen ulkoinen energiapolitiikka voisi luoda synergiaa, jolla turvattaisiin Euroopan unionin toimitusvarmuus, vahvistaisi EU:n toimintavalmiuksia ulkopoliittikan alalla ja sen uskottavuutta globaalina toimijana, myös ilmastonmuutoksen alalla;
- J. toteaa, että kolmansien maiden yhtiöt hyötyvät EU:n energiamarkkinoiden vapautumisesta, mutta että kyseisten yhtiöiden tekemät hämärät kaupat ja vihamieliset valtausyritykset ovat uhka, joka edellyttää EU:n kilpailusääntöjen ja muun asiaan liittyvän lainsäädännön ankaraa soveltamista asianmukaisesti toimivien sisämarkkinoiden ja monipuolisen energiatarjonnan takaamiseksi ja tulevien raakaöljy- ja kaasutoimitusten keskeytymisten ja kriisien ehkäisemiseksi;
- K. toteaa, että jäsenvaltioiden yhteenliitännät lisääntyvät jatkuvasti ja että siksi ponnistukset toimitusvarmuuden takaamiseksi yksinomaan kansallisella tasolla ovat osoittautuneet riittämättömiksi, myös kaikkien EU:n jäsenvaltioiden etujen takaamiseksi pitkällä aikavälillä;
- L. katsoo, että vaikka EU:ssa on laajasti tunnustettu energiainfrastruktuurin kehittämisen tarve, tarvittavia investointeja ei ole edelleenkään tehty;

- M. katsoo, että vain täysin yhdenmukaisilla EU:n energiainfrastruktuureilla, joiden toiminta perustuu yhteisvastuuseen, voidaan käsitellä asianmukaisesti energian toimitusvarmuuden haasteita, jotka aiheutuvat eri jäsenvaltioiden energiantuonnin sisällön ja osuuden eroista;
- N. katsoo, että on ensiarvoisen tärkeää varmistaa yhtenäisyys ja johdonmukaisuus EU:n ulkoisissa energiasuhteissa tärkeimpien tuottajien sekä kauttakulku- ja kuluttajamaiden kanssa ja että jäsenvaltioiden strateginen ja poliittinen koordinointi neuvotteluissa kolmansien maiden voimakkaiden energiantuottajien kanssa on olennaista;
- O. toteaa, että suhteet energia-alalla edellyttävät ennustettavuutta, vakautta ja pitkäaikaisia investointeja;
- P. toteaa, että energiavarmuuden haaste on vähentää epävarmuuksia, jotka aiheuttavat jännitteitä valtioiden välille, ja vähentää markkinoiden tehottomuutta, joka estää niin toimittajia kuin kuluttajia hyötymästä kaupasta;
- Q. toteaa, että arktisella alueella on arviolta kolmannes maailman keskimääräisesti arvioiduista löytymättömistä kaasuvaroista ja 13 prosenttia löytymättömistä öljyvaroista;

Energian sisämarkkinat – koordinoinnin parantaminen EU:n tasolla

1. korostaa tarvetta varmistaa, että rajat ylittävän energiainfrastruktuurin kehitystyö saadaan vietyä päätökseen unionissa; korostaa myös tarvetta koordinoita tiiviisti jäsenvaltioiden politiikkoja sekä yhteisiä ja yhteisvastuullisia toimia ulkoisen energiapolitiikan ja energiavarmuuden alalla ottaen huomioon avoimuuden ja sisäisten energiainfrastruktuurien täysimääräisen toteuttamisen merkityksen EU:n pitkän aikavälin energia- ja ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti;
2. katsoo, että energiapolitiikan on oltava erottamaton ja tärkeä osa yhteistä ulkopoliittikkaa ja sitä olisi kehitettävä ja toteutettava yhdenmukaisesti muiden sellaisten politiikkojen kanssa, joilla on ulkoinen ulottuvuus;
3. korostaa, että ottaen huomioon sekä nykyiset taloudelliset olosuhteet että aidosti yhtenäisten EU:n energiainfrastruktuurien toteutumista koskevan tavoitteen EU:n olisi katsottava ensisijaisiksi sellaiset energiainfrastruktuuriin tehtävät investoinnit, jotka mahdollistavat kapasiteetin asteittaisen lisäämisen marginaalisin investointikustannuksin, ja katsoo, että EU:n sisämarkkinat hyötyisivät näin energiainfrastruktuurin optimaalisesta käytöstä ja että samalla turvattaisiin energiavarmuus, kilpailukyky ja kestävä kehitys ja edistettäisiin niitä kustannustehokkaalla tavalla;
4. palauttaa mieliin parlamentin pyynnön, että valmisteltaisiin suunnitelma Euroopan energiayhteisöstä, johon liittyisi tiivis energiaverkkoja koskeva yhteistyö ja uusien energiatekniikoiden eurooppalainen rahoitus, jotta päästäisiin eroon eurooppalaisen energiapolitiikan pirstaleisuudesta ja annettaisiin unionille vahva kansainvälinen ääni sen energiasuhteissa;

5. kehottaa komissiota esittämään energiaobservatorion perustamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jolla pyritään parantamaan tiedonsaantia energian tuontimarkkinoista ja täsmentämään analyysia vientimarkkinoista;
6. katsoo, että täysin toimivat, toisiinsa liittyvät ja yhdenmetyt EU:n energian sisämarkkinat voivat merkittävästi vahvistaa toimitusvarmuutta jopa lyhyellä aikavälillä ja ovat olennainen tekijä menestyksekkäälle EU:n ulkoiselle energiapolitiikalle; katsoo myös, että eurooppalainen energian sääntelykehys on keskeinen tekijä energian sisämarkkinoiden kehittämisprosessissa ja että sitä olisi edistettävä kumppanimaissa lisäämällä tietoisuutta sen tarkoituksesta, eduista ja hyödyistä; toteaa, että yleistavoitteena on varmistaa, että EU:n ulkoisessa energiapolitiikassa ja jäsenvaltioiden kahdenvälisissä sopimuksissa noudatetaan täysimääräisesti EU:n lainsäädäntöä;
7. korostaa, että komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon on varmistettava, että kaikissa EU:n tekemissä monenvälisissä ja kahdenvälisissä sopimuksissa, erityisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa, noudatetaan täysimääräisesti EU:n sisämarkkinasääntöjä; painottaa, että tämäntyyppisillä sopimuksilla olisi taattava vastavuoroisuus, tasapuoliset toimintaedellytykset ja avoimuus, jotta EU:n investoijille turvataan luotettavat lainsäädännölliset puitteet energian toimittaja- ja kauttakulkumaissa;
8. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan yhteenliitetyt energian sisämarkkinat, joiden avulla pystytään vastaamaan ulkoisiin paineisiin ja pyrkimyksiin käyttää energiatoimituksia ja -hintoja ulkopoliittisena painostusvälineenä; painottaa sen vuoksi tarvetta lisätä sellaisten hankkeiden resursseja, joilla liitetään yhteen EU:n energiemarkkinoita, sekä saattaa päätökseen eurooppalaiset kaasun ja sähkön infrastruktuuriverkot, erityisesti Baltian yhteenliitännäsuunnitelma, vuoden 2015 loppuun mennessä EU:n kolmannen energiapaketin mukaisesti;
9. korostaa, että sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta edellyttää, että unioniin tuotuun energiaan sovelletaan EU:n alueella täysimääräisesti energian sisämarkkinoiden sääntöjä; painottaa siksi, että EU:n on pyrittävä lähentämään sääntelyä niiden naapurimaiden kanssa, jotka haluavat noudattaa EU:n energian sisämarkkinoiden sääntöjä; korostaa tämän osalta energiayhteisön asemaa ja tehtävää;
10. kehottaa komissiota tukemaan kaasun markkinahintoihin perustuvan kaasun indeksointia koskevan kattavan EU:n järjestelmän perustamista, jotta kaikki kaasulla käytävään kauppaan osallistuvat EU:n yritykset voivat käydä kauppaa ulkoisten kaasun toimittajien kanssa tasapuolisemmin ja odotusten mukaisesti öljyn hinnasta riippumatta, ja edistämään edelleen kilpailua EU:n sisäisillä kaasumarkkinoilla.
11. korostaa, että energian sisämarkkinoiden ja infrastruktuurin yhdistämisestä saatavaa vahvuutta olisi hyödynnettävä täysimääräisesti yhdistämällä jäsenvaltioiden ja EU:n keinot, asiantuntemus ja voimavarat; kehottaa siksi lisäämään avoimuutta ja EU:n osallistumista jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä sopimuksia koskevissa neuvotteluissa, koska näillä sopimuksilla voi myös olla vaikutusta EU:n energian sisämarkkinoiden toimintaan; tukee komissiota sen pyrkiessä lisäämään avoimuutta ja jakamaan tietoa jäsenvaltioiden kesken ja kehottaa lisäämään nykyisten kilpailutoimenpiteiden käyttöä sen varmistamiseksi, että EU:n lainsäädäntöä ei kierretä;

12. korostaa Euroopan parlamentin SEUT:n 194 artiklan mukaista lisävastuuta energia-alalla ja vaatii ottamaan parlamentin asianmukaisesti huomioon kaikissa ulkoiseen energiapolitiikkaan liittyvissä tiedottamis- ja kuulemismenettelyissä; korostaa tämän osalta, että tietojen jakamisen EU:n, sen rahoituselinten tai muiden yhteisön elinten käynnistämistä yhteisistä toimista, ohjelmista ja hankkeista on koskettava myös Euroopan parlamenttia;
13. on tyytyväinen Moldovan tasavallan ja Ukrainan energiayhteisöön liittymiseen sekä Armenian ja Georgian tarkkailija-asemaan, sillä tämä tiivistää osaltaan alueellista energiayhteistyötä parantamalla EU:n ja näiden maiden välistä tulevaa kumppanuutta ohjaavaa sääntelykehystä;
14. toistaa parlamentin esittämän pyynnön, että kansainvälisiä energiahankkeita hallinnoitaisiin avoimin kansainvälisin sopimuksin jäsenvaltioiden tai unionin tasolla; korostaa, että energiahankkeiden käynnistäminen yksinomaan kaupallisten sopimusten pohjalta vaarantaa sekä sijoittajansuojan että sisämarkkinasääntöjen täysimääräisen noudattamisen;
15. kehottaa suurempaan synergiaan unionin kauppaa- ja energiapolitiikan välillä energiapolitiikan yhteistyötä rajanaapureiden kanssa koskevien strategia-asiakirjojen mukaisesti, mukaan lukien Energia 2020 -strategia ja komission tiedonanto energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä;
16. korostaa, että EU:n energiapolitiikan ulkoisen ulottuvuuden vahvistaminen on elintärkeää sekä EU:n energian toimitusvarmuudelle että EU:n ja kolmansien maiden kauppasuhteiden vahvistamiselle; painottaa, että yhteistyölle strategisten kauppakumppanien kanssa energian ja raaka-aineiden alalla on luotava kiinteät puitteet, jotka noudattavat täysin energian sisämarkkinoiden sääntelyä;
17. katsoo, että jäsenvaltioiden keskinäisen ja jäsenvaltioiden ja komission välinen parempi koordinointi auttaisi jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti unionin poliittista ja taloudellista painoarvoa; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission ehdotukseen päätökseksi energian alalla tehtyjä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustamisesta; korostaa neuvotteluprosessiin sisältyvästä komission lausunnosta ja tuesta saatavaa lisäarvoa sen varmistamisessa, että hallitustenväliset sopimukset vastaavat energian sisämarkkinalainsäädäntöä EU:n pitkän aikavälin energia- ja ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti;
18. korostaa, että jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä energiasopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustaminen parantaisi suuresti politiikan avoimuutta, koordinointia ja tehokkuutta koko EU:ssa;
19. vaatii tiivistämään koordinointia neuvoston, komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon välillä, jotta ne voivat puhua ja toimia yhdenmukaisesti yhteisen ulkopoliittikan energiaan liittyvissä asioissa; painottaa tarvetta perustaa Euroopan ulkosuhdehallintoon energiapolitiikasta vastaava osasto sekä ottaa EU:n edustustot mukaan energiadiplomatian kentällä tehtävään työhön;
20. kannattaa varhaisvaroitusmekanismin tyyppisten välineiden käyttöä suhteissa energian

toimittaja- ja kauttakulkumaihin; on vakuuttunut siitä, että ajatusta jäsenvaltioiden yhteisestä energiaraaka-aineiden hankinnasta on edistettävä edelleen resurssikilpailun ja tuottajamonopoliin lisääntyessä;

21. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota yksilöimään kaupan ja investointien esteet energia-alalla suhteissa kolmansiiin maihin sekä ryhtymään tarvittaessa toimiin esteiden poistamiseksi kahdenvälisissä suhteissa ja Maailman kauppajärjestön kautta;
22. kannattaa neuvoston ehdotusta energiayhteisön perustamissopimuksen toiminnan analysoimisesta sekä etenemissuunnitelman laatimista, koska nämä mahdollistavat energia-alojen nopeamman nykyaikaistamisen; kehottaa painottamaan enemmän uudistusten ja älykkäiden energiaverkkojen kaltaisten teknologioiden täytäntöönpanoa uusiutuvan energian sisällyttämisen nopeuttamiseksi ja energiatehokkuuden lisäämiseksi; tukee tämän vuoksi ajatuksia uuden sysäyksen antamisesta energiaperuskirjalle ja ehdottaa tämän vuoksi strategisten kumppanuuksien käyttöönottoa; toistaa, että perustamissopimuksen sosiaalista ulottuvuutta on kehitettävä, jotta voidaan tehokkaasti puuttua energiaköyhyyden ja korruption kaltaisiin ongelmiin;
23. kehottaa komissiota korostamaan Euroopan energiaperuskirjan merkitystä ja sen tukemisen tarvetta, jotta energiaperuskirjan potentiaali voidaan hyödyntää paremmin pääaloilla kuten kaupassa, kauttakulussa, investoinneissa ja riitojen ratkaisussa, myös muun muassa ulottamalla energiaperuskirja koskemaan valtioita, jotka eivät ole allekirjoittaneet ja/tai ratifioineet sitä;
24. katsoo, että jokaisen jäsenvaltion olisi julkaistava ja toimitettava Eurostatille keskimääräinen kahdenvälinen maakaasun tuontihintansa, ainakin neljännesvuosittain, enintään kahden vuosineljänneksen viiveellä;
25. katsoo, että johdonmukaisen ja yhtenäisen EU:n ulkoisen energiapolitiikan täytäntöönpano edellyttää jäsenvaltioiden ja komission välistä säännöllistä koordinoitua; kehottaa komissiota järjestämään säännöllisiä keskusteluja jäsenvaltioiden kanssa, erityisesti ehdotetun kansainvälistä energiayhteistyötä käsittelevän strategisen työryhmän puitteissa, EU:n ja jäsenvaltioiden ulkoisen energiastrategian painopisteistä ja toimista sekä poliittisella tasolla että asiantuntijatasolla; kehottaa ottamaan riippumattomat energia-alan sääntelyviranomaiset asiantuntijoina mukaan kansainvälistä energiayhteistyötä käsittelevään strategiseen työryhmään, ottaen huomioon niiden asiantuntemuksen ja syväiset tiedot rajat ylittävien sähkö- ja kaasumarkkinoiden toiminnasta;
26. katsoo, että komission ehdottamien toimenpiteiden tehokkuutta voitaisiin lisätä priorisoimalla niitä, asettamalla aikarajoja ja laatimalla toimintasuunnitelmia, joissa esitetään saavutettu edistyminen ja määräajat;
27. katsoo, että EU:n ulkoisen energiapolitiikan kannalta on ratkaisevan tärkeää varmistaa johdonmukaisuus Lissabonin sopimuksessa esitettyjen horisontaalisten tavoitteiden kesken; kehottaa tiedottamaan oikea-aikaisesti Euroopan parlamentille EU:n ensisijaisista hankkeista;
28. kehottaa jäsenvaltioita olemaan tekemättä sellaisia energiaa tai energiaan liittyvää

teknologiaa koskevia sopimuksia kolmansien maiden kanssa, jotka ovat vastoin toisen unionin jäsenvaltion etuja;

29. katsoo, että EU:n ulkoisessa energiapolitiikassa kohdatuista haasteista pitäisi järjestää säännöllisiä keskusteluja energia-asioiden neuvoston virallisten ja epävirallisten kokousten yhteydessä ja että korkean edustajan, energia-asioista vastaavan komission jäsenen ja heidän asiaankuuluvien yksikköjensä pitäisi osallistua niihin ja tukea niitä voimakkaasti; katsoo, että tällaisia keskusteluja olisi hyödynnettävä myös unionin yhteisen ja johdonmukaisen kannan koordinoimiseksi ennen kansainvälisen energiajärjestön (IEA), YK:n, kansainvälisen uusiutuvan energian viraston (IRENA), energiatehokkuusyhteistyötä koskevan kansainvälisen kumppanuuden (IPEEC) ja kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kaltaisten kansainvälisten järjestöjen korkean tason kokouksia, joissa on tärkeää, että EU toimii aktiivisesti ja käyttää vaikutusvaltaansa; katsoo, että parlamentille on tiedotettava säännöllisesti asioista ja että sitä on kuultava kaikista asiaan liittyvistä kysymyksistä;
30. katsoo, että jos strategisesti merkittävä infrastruktuurihanke vaikuttaa koko EU:n energian toimitusvarmuuteen, neuvoston pitäisi harkita neuvotteluvaltuuksien antamista komissiolle, ja että kyseisiä valtuuksia olisi harkittava myös, mikäli muilla hallitustenvälisillä sopimuksilla katsotaan olevan merkittävä vaikutus EU:n pitkän aikavälin energiapolitiisiin ja erityisesti energiariippuvuutta koskeviin tavoitteisiin; kehottaa tässä yhteydessä huolehtimaan Euroopan parlamentin asianmukaisesta kuulemisesta ja tiedottamisesta;
31. kehottaa komissiota laatimaan tiedonvaihtovälineen, jolla kerätään ja annetaan saataville asiaankuuluvaa tietoa jäsenvaltioiden ja EU:n hallinto- ja rahoituslaitosten energiaohjelmista ja -hankkeista kolmansissa maissa; kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle asiaankuuluvat tiedot;
32. kehottaa komissiota seuraamaan maailmanlaajuisia energiamarkkinoita ja tekemään tässä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja IEA:n kaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa; kehottaa komissiota esittämään tähän tarkoitettun oikeudellisen välineen ennen vuoden 2012 loppua;
33. painottaa, että koska EU on erittäin riippuvainen energiantuonnista, hankintalähteiden, myös uusien energialähteiden, ja läpikulkureittien monipuolistaminen sekä EU:n uusiutuvien energialähteiden kehittäminen on kiireellinen ja olennainen tekijä, jolla tuetaan EU:n ulkoista turvallisuuspolitiikkaa, strategista roolia ja ulkopoliittikan riippumattomuutta, johdonmukaisuutta, uskottavuutta ja vaikuttavuutta;
34. pyytää kehittämään uusia energiantoimittajia varten koordinoitun ja yhtenäisen EU:n poliittisen strategian, jossa kiinnitetään erityistä huomiota kilpailuedellytysten parantamiseen EU:ssa, jotta luodaan uusille toimittajille mahdollisuudet päästä EU:n markkinoille;
35. kehottaa parantamaan EU:n kauppaa- ja energiapolitiikan välisiä synergioita Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti; korostaa, että raaka-aineiden maailmanlaajuisia hallintarakenteita on edistettävä alalla vallitsevien kansainvälisten jännitteiden vähentämiseksi, ja on tyytyväinen kansainvälisen energiafoorumin (IEF) tässä yhteydessä näyttämään esimerkkiin; katsoo, että pitkäaikaisten energian ja raaka-

aineiden toimitussopimusten tekeminen kohtuullisin hinnoin strategisten kauppakumppaneiden kanssa on yksi tärkeimmistä tavoitteista; kehottaa sen vuoksi EU:ta laatimaan johdonmukaisen strategian, joka koskee energian toimitussopimusten tekemistä näiden kumppaneiden kanssa;

Monipuolistaminen – EU:n energian toimitusvarmuuden parantaminen

36. korostaa, että perustamissopimuksessa vaaditaan solidaarisuutta jäsenvaltioiden välillä ja että sen pitäisi kuulua jokapäiväiseen työhön sekä sisäisen ja ulkoisen energiapolitiikan kriisiskenaarioihin; kehottaa komissiota määrittelemään selkeästi "energia-alan solidaarisuuden" sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat sitä;
37. huomauttaa, että EU:n lisääntyvä riippuvuus tuoduista fossiilisista polttoaineista vaarantaa sen poliittisen painoarvon ja sillä voi olla merkittäviä vaikutuksia sen päätöksenteon riippumattomuuteen muilla politiikanaloilla ja että tämä epäsuotuisa ilmiö voidaan torjua vain siirtymällä kokonaan kohti ympäristön kannalta järkevää energiantuotantoa ja energiatehokkuutta sekä jäsenvaltioiden välisellä yhteensuhteellisella, keskinäisellä riippuvuudella ja yhteisvastuulla;
38. korostaa, että EU:n yhteinen energiapolitiikka ja strategiset tavoitteet olisi otettava asianmukaisesti huomioon EU:n ulkosuhteissa, aluepolitiikassa ja Euroopan naapuruuspolitiikassa;
39. pyytää komissiota tukemaan myös omien energiaraaka-aineiden tutkimusta ja kehitystä sekä erilaisia toimittajia, hankintalähteitä ja siirtoreittejä edustavia raaka-ainetoimituksia monista suunnista EU:n eri alueille vähintään kahden eri toimitussuunnan varmistamiseksi niistä kullekin, kuten komissio on ehdottanut tiedonannossaan "Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen – Suunnitelma integroitua eurooppalaista energiaverkkoa varten" (COM(2010)0677);
40. korostaa, että EU:n ulkoisella energiapolitiikalla olisi autettava varmistamaan energian turvallisuus, toimitusvarmuus, kestävyys ja kohtuuhintaisuus EU:n energiapolitiikan yleisten kilpailukyky-, toimitusvarmuus- ja kestävyystavoitteiden ja EU:n vuodelle 2050 asettamien energia- ja ilmastotavoitteiden mukaisesti;
41. korostaa, että energiantoimittajien, toimitusreittien ja EU:n energialähteiden monipuolistamiseen tähtäviä toimia olisi vauhditettava ottaen huomioon ensisijaiset energiainfrastruktuurien käytävät ja erityisesti ne, joilla pyritään luomaan todelliset ja kilpailukykyiset kaasumarkkinat, perustamalla uusia kauttakulkukäytäviä (eteläinen käytävä ja Välimeren alue), vahvistamalla nykyisiä käytäviä (itäinen käytävä) ja kehittämällä aitoa kilpailua eri kaasulähteiden välille kasvattamalla nesteytetyn maakaasun osuutta EU:ssa ja turvautumalla uusiin ja kaukasiin toimittajiin (Australia, Kanada, Yhdysvallat, Latinalainen Amerikka, Saharan eteläpuolinen Afrikka, Keski-Aasia ja niin edelleen);
42. painottaa myös, että on tärkeää parantaa energiaverkkojen yhteenliitettävyyttä ja saattaa päätökseen Euro–Välimeri- ja Euro–Atlanti-alueen sähkö- ja kaasuinfrastruktuurirengas sekä Baltian energiamaarkkinoiden yhteenliitännäsuunnitelma samalla kun nykyaikaistetaan ja parannetaan nykyistä sähkö- ja kaasuvoimalakantaa

sekä infrastruktuuria (liitännät, verkot, putket, siirtoverkot, varastot ja LNG-terminaalit); katsoo, että näillä toimilla olisi varmistettava, ettei yksikään jäsenvaltio jää saareksi energian suhteen ja että energia voi virrata vapaasti koko EU:ssa; suhtautuu siksi myönteisesti "Verkkojen Eurooppa" -rahoitusvälinettä koskevaan ehdotukseen;

43. kehottaa komissiota tukemaan sitä, että tuottaja- ja kauttakulkumaiden kanssa tehtäviin kauppaa-, assosiaatio-, kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin lisätään niin sanottu energiavarmuuslauseke, jossa määrätään menettelysäännöistä ja hahmotellaan täsmällisesti toimenpiteet, joita toteutetaan, jos joku kumppaneista muuttaa ehtoja yksipuolisesti;
44. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä: "EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa" (COM(2011)0539); katsoo kuitenkin, että tarvitaan lisää EU:n jäsenvaltioiden väliseen yhteisvastuuseen perustuvia välineitä, jotta EU pystyy suojelemaan energian toimitusvarmuuteen liittyviä etujaan myös ulkopuolisten kumppaneiden kanssa käytävissä neuvotteluissa, erityisesti kriisitilanteissa;
45. kehottaa komissiota määrittämään kattavan joukon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin energiapoliittisia prioriteetteja suhteissa naapurimaihin sellaisen yhteisen oikeusalueen luomiseksi, jonka perustana ovat yhteisön säännösten mukaiset periaatteet ja sisämarkkinoita koskevat normit; painottaa, että Euroopan energiayhteisöä on laajennettava edelleen ja on perustettava lainmukaisia valvontamekanismeja, joilla puututaan säännösten puutteelliseen täytäntöönpanoon;
46. tukee poliittista ja taloudellista uusien energialähteiden käyttöä koskevaa vuoropuhelua EU:n naapurivaltioiden kanssa;
47. vaatii ottamaan käyttöön olemassa olevat mekanismit ja luomaan uusia Euroopan naapuruuspolitiikan ja Mustanmeren synergian yhteydessä, jotta vahvistetaan yhteistyötä toimitusten ja kauttakulun avoimuuden ja vakauden lisäämiseksi;
48. kannattaa sitä, että uusien energialähteiden etsimisestä Barentsinmereltä käydään Norjan ja Venäjän kanssa poliittista vuoropuhelua, jonka lähtökohtana on tarve varmistaa, että arktisen alueen haavoittuvaa ympäristöä suojellaan, ja kannattaa Norjan kanssa tehtävää yhteistyötä vesivoiman tuonnista voimansiirrossa käytettävien merenalaisen kaukokaapelien avulla; kehottaa nopeuttamaan arktista aluetta koskevan EU:n strategian laatimista;
49. pitää ulkopoliittista vuoropuhelua olennaisena, jotta maailmanlaajuinen talouskasvu voidaan erottaa energiavarojen käytöstä ja edistää aiempaa ennustettavampia energiemarkkinoita, ja pitää sitä hyödyllisenä poliittisten suhteiden kannalta; painottaa, että on tärkeää käydä vuoropuhelua kehittyvien talouksien kuten Kiinan, Intian, Brasilian, Indonesian ja Etelä-Afrikan kanssa sekä muiden keskeisten kuluttajamaiden kuten Yhdysvaltojen ja Japanin kanssa;
50. katsoo, että EU:n olisi edistettävä ja syvennettävä energiapoliittista yhteistyötään sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka jakavat samat arvot ja haluavat sitoutua demokraattisiin uudistuksiin ja EU:n perustana olevien arvojen edistämiseen;

51. on tyytyväinen komission suositukseen vahvistetusta poliittisesta yhteistyöstä itäisten naapurien kanssa ja pitää olennaisen tärkeänä, että Turkin liittymistä energiayhteisön perustamissopimukseen ja energialuvun avaamista EU:n liittymisneuvotteluissa tarkastellaan viipymättä; pitää myönteisenä myös EU:n, Ukrainan ja Venäjän kolmikantakeskusteluja koskevaa aloitetta ja korostaa tarvetta varmistaa perusteellinen poliittinen ja hallinnollinen yhteistyö molempien kumppaneiden kanssa;
52. korostaa, että toimet uusiutuvan energian sisäisen tuotannon lisäämiseksi ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta voidaan vähentää EU:n riippuvuutta hiilivedyn tuonnista; katsoo, että EU:n energiantuotanto- ja jakelurakenteita olisi arvioitava uudelleen sen mukaan, kuinka ne tukevat unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastotavoitteita;
53. palauttaa mieliin nesteytetyn maakaasun merkittävän osuuden EU:n energiatoimituksista ja kehottaa vahvistamaan yhteistyötä tärkeimpien toimittajien sekä nykyisten ja tulevien kuluttajien kanssa;
54. korostaa, että monipuolistamisen on tarkoitettava muualla kuin Venäjällä sijaitsevia uusia öljy-, kaasu- ja sähkölähteitä niille jäsenvaltioille, jotka ovat liian riippuvaisia tästä yhdestä toimittajasta; korostaa, että vaikka venäläisen kaasun osuus on vain 24 prosenttia koko EU:ssa kulutetusta kaasusta, sen osuus on 48–100 prosenttia kahdessatoista 27:stä jäsenvaltiosta, joten sillä on välitön vaikutus unionin energiavarmuuteen;
55. katsoo, että uusien, epätavanomaisten energiateknologioiden (öljyhiekka ja liuskekaasu Kanadasta, Yhdysvalloista, Australiasta, Qatarista, Brasiliasta ja Argentiinasta, energian etsintä arktisella alueella, lisäetsinnät Irakissa, Venezuelassa ja Afrikassa) kehittämisen myötä mahdollisiksi tuleviksi toimittajiksi ilmestyy uusia toimijoita, kumppaneita ja alueita ja että myös EU:n on keskitettävä ponnistuksensa hyödyntääkseen täysimääräisesti tätä uutta tilannetta ja kehittääkseen uusia energiakumppanuuksia toimitustensa monipuolistamiseksi;
56. korostaa tarvetta säilyttää kilpailukyky ja innovatiivisuus muun muassa käyttämällä asianmukaisia kauppapolitiikan välineitä, vaikka ymmärtääkin vähähiiliseen talouteen siirtymisen merkityksen; vähähiiliseen talouteen siirtymisen on tapahduttava kyseisen maantieteellisen alueen potentiaaliin, energiajärjestelmän yksityiskohtiin, kyseisen jäsenvaltion energialähteiden yhdistelmään ja sen geologiseen rakenteeseen sopeuttaen; katsoo, että tällaisella lähestymistavalla voidaan säilyttää energian toimitusvarmuus ja talouden kilpailukyky mahdollisimman hyvänä ja samalla kunnioittaa perussopimukseen perustuvaa jäsenvaltion riippumattomuutta asettaa energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, valita eri energialähteiden välillä ja määrittää energiahuoltonsa yleinen rakenne;
57. pitää tärkeinä EU:n suorita ulkomaisia investointeja kehitysmaiden energiainfrastruktuurin rakentamiseen ja nykyaikaistamiseen; korostaa samalla näiden investointien asianmukaisen oikeudellisen suojan merkitystä, mikä saattaa laajentaa EU:n yhteisen säännösten soveltamista kolmansiiin maihin (muun muassa vahvistamalla ja laajentamalla energiayhteisön perustamissopimuksen voimassaoloa);
58. panee merkille laajan yhteistyön merkityksen arktisella alueella, erityisesti euroatlanttiseen ryhmään kuuluvien valtioiden kesken;

Kestävyys – vahvat kumppanuussuhteet toimittajamaihin ja kansainvälisiin järjestöihin

59. katsoo, että maailman lisääntyvä energiankysyntä ja fossiilisten polttoaineresurssien voimakas keskittyminen yleisesti epävakaisiin ja epädemokraattisiin maihin tekee EU:sta haavoittuvan ja heikentää perusteellisesti uskottavien, tehokkaiden ja johdonmukaisten yhteisten EU-politiikkojen kehittämistä;
60. katsoo, että EU:n energiakumppanuuksia ja EU:n toimintaa maailmanlaajuisilla foorumeilla kuten G20-ryhmässä on hyödynnettävä kestävän energiasuunnittelun edistämiseksi kolmansissa valtioissa samalla kun parannetaan markkinoiden avoimuutta, vähennetään kansainvälisten markkinoiden volatiliteettia ja pyritään kehittämään maailmanlaajuiset energiamarkkinat, jotka eivät ole niin alttiit toimitustilanteen äkillisille muutoksille ja toimitushäiriöille;
61. korostaa tarvetta laajentaa Euroopan unionin ja sen naapurimaiden (läntisen Balkanin valtiot, itäiset naapurivaltiot, Kaspian meren valtiot, Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän valtiot) välisten energiaverkkojen yhteyksiä rakentamalla uusia yhteenliitäntöjä, edistämällä nykyisen sääntelyalueen laajentamista ja ulottamalla EU:n ympäristö- ja turvallisuusvaatimusten soveltaminen mahdollisimman laajalle, jotta varmistetaan, että kaikenlaiset EU:n rajojen läheisyydessä sijaitsevat voimalat täyttävät korkeimmat mahdolliset ydinturvallisuusvaatimukset;
62. pitää tärkeänä jatkaa komission ehdotuksessa asetukseksi Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja komission tiedonannossa "Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen" määritettyjä yhteisen edun infrastruktuurihankkeita; katsoo, ottaen huomioon näiden hankkeiden strategisen merkityksen, että niitä koskevien ulkoisten kumppanien kanssa tehtävien sopimusten on oltava asianmukaisesti priorisoituja, kestävästi kehitettyjä ja nopeasti tehtyjä sääntöihin perustuvan markkinajärjestelmän puitteissa;
63. korostaa, että EU:n ja Venäjän välisessä energiavuoropuhelussa, jossa EU:n pitäisi puhua yhdellä äänellä, EU:n Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioiden erityinen ja riippuvainen tilanne olisi otettava huomioon, koska niiden energian toimitusvarmuus voidaan taata vain liittämällä ne EU:n laajuiseen infrastruktuuriin ja panemalla täysimääräisesti täytäntöön energian sisämarkkinoiden säännöt; katsoo, että vuoropuhelussa on käsiteltävä sellaisia tärkeitä kysymyksiä kuin energiavarojen saatavuus, verkot ja vientimarkkinat, investointien suojaaminen, vastavuoroisuus, kriisien ehkäisy ja yhteistyö, yhtäläiset toimintaedellytykset ja energiavarojen hintojen muodostuminen; korostaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä "Družba-kysymykseen" ja että EU:n tasolla olisi ryhdyttävä erityisiin toimiin öljytoimitusten käynnistämiseksi uudelleen siinä haarassa, jossa ne ovat katkenneet;
64. korostaa, että kun jäsenvaltiot alkavat yhdistää ja integroida kansallisia markkinoitaan investoimalla infrastruktuuriin ja hyväksymällä yhteisiä määräyksiä, on myös panostettava yhteistyöhön Venäjän kanssa luovien ja yhteisesti hyväksyttävien toimenpiteiden määrittämiseksi näiden kaksien energiamarkkinoiden välisten eroavuuksien vähentämiseksi;
65. korostaa Venäjän kanssa käytävän energiavuoropuhelun ja energianeuvoston ehdottaman EU:n ja Venäjän etenemissuunnitelman merkitystä; korostaa, että on tärkeää

tehdä yhteistyötä yhteisen edun aloilla, kuten yhteisessä tutkimuksessa ja teknologian siirrossa erityisesti energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian aloilla;

66. kehottaa laajentamaan energiaperuskirjasopimusta useampiin maihin ja pyytää energiaperuskirjakonferenssin osanottajia pyrkimään neuvotteluratkaisuun, jonka perusteella Venäjä hyväksyy täysimääräisesti energiaperuskirjan periaatteet ja sen pöytäkirjat;
67. kehottaa vahvistamaan strategista kumppanuutta Venäjän kanssa tekemällä uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus; korostaa, että kyseisessä uudessa sopimuksessa olisi noudatettava täysimääräisesti sisämarkkinasääntöjä ja EU:n kolmannen energiapaketin asetuksia ja että sen on perustuttava keskinäiseen kunnioitukseen ja vastavuoroisuuteen; korostaa, että Venäjän on jo nyt noudatettava energiaperuskirjaa koskevaa sopimusta sen 45 artiklan perusteella; on vakuuttunut siitä, että energiaperuskirjasopimuksen ratifiointi Venäjällä vaikuttaisi myönteisesti kahdenvälisiin energiasuhteisiin;
68. korostaa EURONESTin parlamentaarisen edustajakokouksen tehtävää, kun se pyrkii osaltaan edistämään itäisen kumppanuuden tavoitteiden saavuttamista, millä on myönteinen vaikutus energiavarmuuteen liittyviin kysymyksiin;
69. muistuttaa, että Euroopan talousalueeseen kuuluvat maat ovat jo osa EU:n sisämarkkinoita ja että niiden yhteistyö on ratkaisevan tärkeää vuodelle 2020 asetettujen energiatavoitteiden saavuttamisen kannalta; suhtautuu myönteisesti nykyisiin aloitteisiin yhteistyön tehostamiseksi Sveitsin kanssa, ja katsoo, että myös Sveitsin pitäisi pyrkiä liittymään täysimääräisesti EU:n energian sisämarkkinoihin;
70. katsoo, että EU:n ulkoisen energiapolitiikan olisi perustuttava solidaarisuuden, avoimuuden, toissijaisuuden, kestävyuden ja yhteistyön periaatteisiin sekä vastavuoroisuuteen, sääntöihin perustuvaan toimintatapaan markkinoilla ja EU:n ja sen jäsenvaltioiden väliseen koordinointiin ja että siinä olisi edistettävä näitä periaatteita; katsoo, että Lissabonin sopimuksen sisältämien horisontaalisten tavoitteiden noudattaminen on ratkaisevaa Euroopan aseman vahvistamiseksi muuttuvassa aluepoliittisessa tilanteessa; kehottaa neuvostoa antamaan komissiolle valtuudet aloittaa neuvottelut naapurivaltioiden kanssa tehtyjen voimassa olevien energia-alan yhteisymmärryspöytäkirjojen muuttamiseksi oikeudellisesti sitoviksi teksteiksi;
71. painottaa, että vuonna 2010 käynnistettyä Afrikan ja EU:n energiakumppanuutta on kehitettävä edelleen;
72. on vakuuttunut siitä, että tehokkaampi hallinta maailmanlaajuisella tasolla parantaisi yhteistyötä tuottaja-, kauttakulku- ja kuluttajamaiden kanssa; katsoo, että EU:lla olisi sen vuoksi oltava tärkeä rooli energiapolitiikan kansainvälisessä hallinnassa, kun pyritään edistämään avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita, saavuttamaan kestävyyttä koskeva tavoite, alentamaan liiketoimintakustannuksia ja luomaan kannustimia markkinaosallistujille hinta- ja laatukilpailun mahdollistamiseksi;
73. pitää myönteisenä, että tiedonantoon "EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa" on sisällytetty tavoite energian yleisestä saatavuudesta vuoteen 2030 mennessä, ja katsoo, että kehitysmaissa siinä on keskityttävä hajautetun, kestävän ja kohtuuhintaisen energian saatavuuteen erityisesti maaseutuväestölle ja köyhälle

väestölle; kannustaa tukemaan innovatiivisia maksujärjestelmiä, joihin osallistuvat yksityiset ja julkiset tahot, jotta kohtuuhintaista energiaa olisi loppukäyttäjien saatavilla;

74. korostaa, että kestävä energia on keskeinen kehitystä edistävä tekijä, ja toistaa pyyntönsä energiaa ja kehitystä koskevasta erityisohjelmasta, jonka erityisenä painopisteenä ovat uusiutuvat, energiatehokkaat, pienimuotoiset ja hajautetut energiaratkaisut sekä valmiuksien kehittämisen ja teknologian siirron edistäminen paikallisen sitoutumisen varmistamiseksi; panee merkille, että uusiutuviin energialähteisiin liittyvät laaja-alaiset ohjelmat voivat olla tarpeen, jotta voidaan vastata kestäväällä tavalla kaupunkikeskusten ja teollisuuden kasvavaan energian kysyntään, erityisesti voimakkaasti kehittyvien talouksien maissa; vaatii, että tällaisissa ohjelmissa noudatetaan kaikissa tapauksissa korkeimpia sosiaalisia ja ympäristöä koskevia kriteerejä;
75. kehottaa noudattamaan kehitysmaiden energiakysymysten yhteydessä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevia EU:n ensisijaisia kehitysyhteistyötavoitteita soveltaen sellaista strategista lähestymistapaa varman, kestävä ja kilpailukykyisen energiahuollon toteuttamiseksi, jossa kehitysmaiden väestön edut ovat keskeisessä asemassa;
76. korostaa avoimuuden, demokraattisen valvonnan ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen merkitystä suhteissa kolmansien maiden energia-alalla;
77. korostaa, että on tärkeää sisällyttää edelleen keskeiset kauppaa ja investointeja koskevat periaatteet, myös periaatteet, jotka koskevat kestäväan energiaan tehtävien investointien tasapuolisten edellytysten edistämistä, niin kahdenvälisiin sopimuksiin kuin monenkeskisiin oikeudellisiin kehyksiin, kuten energiaperuskirjaan ja WTO:hon ja varmistaa niiden täytäntöönpano tehokkain riitojenratkaisumenettelyin;
78. katsoo, että vaikka energiatuotteiden hyödyntämisen, kaupan ja niiden EU:hun kuljettamisen osalta tehdään yhteistyötä, yhteistyötä on tarpeen tehostaa myös muissa energiaan liittyvissä kysymyksissä; kehottaa siksi kehittämään strategisia energiakumppanuuksia EU:n ja BRICS-maiden ja energiankulutustaan nopeasti kasvattavien maiden kaltaisten keskeisten kolmansien maiden välillä muun muassa seuraavilla aloilla:
  - vähähiilisiä teknologioita ja innovaatioita koskeva tutkimus- ja kehitysyhteistyö,
  - investoinnit kestäväan energiatuotantoon,
  - energiateknologian turvallisuus,
  - taitotiedon siirtämistä koskeva tietojenvaihto, myös puhtaiden ja uusiutuvien energialähteiden alalla,
  - energiatehokkuuden ja energian säästämisen edistäminen,
  - järjestelmien tasapainottaminen,
  - älykkäät verkot,

- energian varastointi,
  - fuusiotutkimus,
  - puhdas hiiliteknologia ja hiilidioksidin talteenotto ja varastointi;
79. pyytää komissiota vaatimaan, että EU:n naapurimaiden ydinvoimaloissa noudatetaan korkeimpia mahdollisia kansainvälisiä turvallisuusnormeja, ja hyödyntämään tässä yhteydessä kaikkia olemassa olevia välineitä ja sopimuksia, kuten valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevaa yleissopimusta (Espoon yleissopimus) ja yleissopimusta tiedon saannista, kansalaisten osallistumisoikeudesta sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa (Århusin yleissopimus); kehottaa EU:n naapurivaltioita toteuttamaan perusteellisia, ydinvoiman turvallisuutta ja riskejä koskevia EU:n normeja vastaavia stressitestejä, sekä komissiota tarjoamaan EU:n teknistä apua tätä tarkoitusta varten;
80. kehottaa komissiota edistämään kaikissa kauppasopimuksissa ja myös WTO:ssa kaivosteollisuuden avoimuutta ajavan hankkeen periaatteiden ja energiamarkkinoiden hallintaa koskevien kansainvälisten normien hyväksymistä, fossiilisten polttoaineiden tukien poistamista koskevat määrälliset tavoitteet mukaan lukien;
81. toteaa, että uusiutuviin energialähteisiin, sähkön varastointiin ja muihin energia-alan edistyneisiin sovelluksiin tarvitaan monipuolisia raaka-aineita, myös harvinaisia maametalleja, joiden saatavuus on tällä hetkellä rajallinen; katsoo, että EU:n on tehtävä koordinoitusti tutkimuksia muiden teknisesti edistyneiden valtioiden kuten Yhdysvaltojen ja Japanin kanssa, jotta löydetään uusia raaka-aineita ja korvaavia aineita tai vähennetään sellaisten raaka-aineiden käyttöä, joihin liittyy toimitusvarmuutta, myrkyllisyyttä tai ympäristökuormitusta koskevia uusia epävarmuustekijöitä;
82. tukee säteilysuojan, suojalausekkeiden, ydinturvallisuusstandardien, merenalaista öljy- ja kaasutoimintaa koskevien ankarien vaatimusten ja raakaöljyn ja öljytuotteiden ja nesteytetyn maakaasun merikuljetusten turvallisuuden vahvistamista ja edistämistä sekä uusiin teknologioihin, tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin sekä kansainvälisiä standardeja koskevaan työhön liittyvää yhteistyötä maailmanlaajuisesti varman, turvallisen ja ympäristön huomioon ottavan energiantuotannon edistämiseksi;
83. katsoo, että maailmanlaajuisia ilmastonmuutokseen liittyviä haasteita ei voida lieventää ilman suurten saastuttajien osallistumista, ja kannustaa komissiota laatimaan yhteisen strategian yleisen ratkaisun löytämiseksi näiden valtioiden kanssa; tunnustaa, että EU:ssa kertynyt asiantuntemus, joka perustuu päästökauppajärjestelmän suunnittelusta ja täytäntöönpanosta saatuun kokemukseemme, voisi olla hyödyllistä kolmansille maille, ja kehottaa komissiota antamaan tukea ja kannustusta kolmansille maille niiden oman päästökauppajärjestelmän perustamisessa ja suunnittelussa, jotta kyseiset järjestelmät voidaan yhdistää EU:n järjestelmään;
84. korostaa, että Euroopassa tarvitaan pitkän aikavälin poliittista näkökulmaa, joka kattaa uudet maailmanlaajuiset kumppanuudet ja kahdenväliset yhteistyövälineet, jotka antavat EU:lle mahdollisuuden nousta avainasemaan maailmanlaajuisen energiatavoitteiden laatisemassa ottamalla johtoaseman markkinoiden uusien standardien muotoilemisessa ja kansainvälisissä energia-alan teknologiatutkimuksissa ja innovoinneissa;

85. korostaa tarvetta parantaa kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alalla maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi; katsoo, että EU:n pitäisi tehdä tiivistä yhteistyötä kolmansien maiden biopolttoaineiden merkittävempien viejien kanssa, jotta voidaan varmistaa, että nämä vaihtoehtoiset, puhtaat energiavaihtoehdot, joilla voidaan edistää toimitusten monipuolistamista, voivat olla todella kestäviä ja jotta voidaan estää epäsuora maankäytön muutos ja sen kielteiset seuraukset; korostaa, että biopolttoaineiden ulkoisia lähteitä olisi hallinnoitava samoin normeihin kuin EU:n lähteitä, erityisesti ympäristö- ja ilmastonormeihin; katsoo, että unionin on tuettava niin sisäisesti kuin ulkoisesti toisen ja kolmannen sukupolven biopolttoaineteknologian käyttöönottoa;
86. kiinnittää huomiota energian sekä elintarvikkeiden saatavuuden ja elintarviketurvallisuuden väliseen monimutkaiseen suhteeseen erityisesti, kun on kyse biopolttoaineista, joilla voi olla kielteisiä sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia kehitysmaissa; katsoo, että oikeuden ruokaan on oltava ensisijainen EU:n biopolttoaineisiin tarvittavan uusiutuvan energian tavoitteeseen nähden;
87. panee merkille, että maatalousperäisten polttoaineiden tuotannon lisääminen on suurelta osin perustunut laajamittaiseen teolliseen yhden lajin viljelemiseen, mikä on lisännyt ympäristön, luonnon monimuotoisuuden, maaperän hedelmällisyyden ja veden saatavuuden kannalta haitallisia viljelykäytäntöjä; ilmaisee huolensa siitä, että maatalousperäisten polttoaineiden tuotannon lisääntyminen edistää maanomistuksen keskittymistä ja sillä voi olla sen vuoksi vakavia seurauksia, kuten maa-alueiden loukkauksia, elintärkeiden luonnonvarojen menetys, metsien tuhoutuminen ja ympäristön pilaantuminen;
88. ilmaisee huolensa siitä, että uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin yhteydessä ei esitetä biomassan tuotannolle sitovia kestävyysvaatimuksia; katsoo, että näin ollen bioenergialla saattaa olla kielteinen vaikutus ilmastomuutoksen torjuntaan ja että siitä on tulossa merkittävä maanvaltausta, puutteellista elintarviketurvaa, metsien tuhoutumista ja metsien tilan heikkenemistä kehitysmaissa edistävä lisätekijä; kehottaa näin ollen komissiota laatimaan oikeudellisesti sitovat kestävyyskriteerit, joiden avulla ehkäistään energialähteeksi tarkoitettua biomassan tuotannosta ja käytöstä aiheutuvat kielteiset ilmasto-, ympäristö- ja sosiaaliset vaikutukset;
89. kehottaa EU:ta laatimaan kestävästä biomassan tuotannosta ja sen energiakäyttöä koskevaa politiikkaa, joka täyttää ilmastomuutospolitiikan vaatimukset ja on johdonmukaista myös unionin kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa;
90. katsoo, että EU:n olisi varmistettava, että energiasta tulee keskeinen osatekijä EU:n ulkoisen avun ohjelmissa, koska energian saatavuus, joka on olennainen taloudellisen kehityksen kannalta, on kehitysmailla edelleen haaste;
91. katsoo, että tulevaisuuteen suuntaavien energiateknologioiden kehittämistä ja käyttöönottoa koskevan yhteistyön olisi oltava keskeisessä asemassa EU:n yhteistyössä teollistuneiden kumppanien ja nopeasti kasvavien talouksien kanssa;
92. katsoo, että EU:n olisi asetettava energia-asiat keskeiseen asemaan itäisen kumppanuuden, Välimeren unionin ja Euroopan naapuruuspolitiikan kaltaisissa

aloitteissaan;

93. kehottaa komissiota laatimaan yhteisiä energiaa koskevia etenemissuunnitelmia kaikkien keskeisten energiantoimittajien ja strategisesti merkittävien kauttakulkumaiden kanssa sekä perustamaan kumppanuuksia niiden valtioiden kanssa, jotka kohtaavat samanlaisia energiahaasteita ja jotka jakavat samanlaiset arvot erityisesti teknologiaa, tutkimusta ja teollisuutta koskevan yhteistyön edistämiseksi ja yhteisten vaatimusten vahvistamiseksi uusiutuville energiateknikoille, energiatehokkuudelle, sähköajoneuvoille, uusille ja epätavanomaisille energiateknologioille, merenalaisen porauksen turvallisuudelle sekä ydinturvallisuudelle ja ydinaseiden leviämisen estämiselle;
94. vahvistaa, että energian yleistä saatavuutta koskevan vuosituhannen kehitystavoitteen mukaisesti on tärkeää lisätä EU:n suoria ulkomaisia investointeja energainfrastruktuurin rakentamiseen ja uudistamiseen sekä energiatehokkuuteen kehitysmaissa uusiutuvia energialähteitä koskevan tuotantokapasiteetin avulla sekä tukemalla asiaankuuluvien lainsäädäntökehysten luomista, jotta helpotetaan kehitysmaiden energianlähteiden yhdistelmien monipuolistamista, samalla kun parannetaan näiden eurooppalaisten investointien suojaa asianmukaisin oikeudellisin keinoin;
95. kehottaa koordinoimaan toimia muiden teknologian alan johtavien toimijoiden (Yhdysvaltojen ja Japanin) kanssa uusiin haasteisiin, kuten harvinaisten maametallien raaka-ainepulaan vastaamiseksi, koska se vaikuttaa uusien energiateknologioiden, energian varastoinnin ja edistyneiden energiasovellusten käyttöönottoon;
96. ottaa huomioon kehitysmaiden kanssa tehtävien EU:n energiayhteistyöohjelmien tarpeen, jotta voidaan helpottaa markkinoiden rakentamista ja sääntelyn laatimista sen varmistamiseksi, että kotitaloudet hyötyvät uusiutuvan energian eduista kohtuullisin kustannuksin;
97. katsoo, että EU:ssa voimassa olevien ankarien ydinturvallisuusnormien tulee näkyä EU:n ulkovaltoja koskevissa strategioissa, erityisesti koskien niitä naapurimaita, joissa on toiminnassa tai suunnitteilla ydinvoimaloita, joilla voi olla suuri vaikutus EU:n turvallisuuteen;
98. suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti transatlanttisen talousneuvoston ja EU-USA-energianeuvoston äskettäiseen sitoumukseen edistää energiavarmuutta, älykkäitä verkkoja koskevia standardeja, vetypolttokennotekniikkaa, uusiutuvia ja muita puhtaita energiateknologioita, energiatehokkuutta ja puhtaiden energiateknologioiden kauppaa ja markkinoille saattamista helpottavia tehokkaita toimia koskevaa yhteistyötä; kehottaa parantamaan tapaa, jolla EU-USA-energianeuvoston päätelmät toimitetaan päätöksentekorakenteille;
99. painottaa tarvetta syventää vuoropuhelua yhteisen edun mukaisista strategisista energiakysymyksistä, edistää energiapoliittista yhteistyötä ja lujittaa tutkimusyhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa, erityisesti energiatehokkaiden tuotanto- ja kuljetustekniikoiden alalla; kehottaa käynnistämään Yhdysvaltojen kanssa energian toimitusvarmuutta koskevan kumppanuuden Yhdysvaltojen ja EU:n energianneuvoston puitteissa tehtävän yhteistyön pohjalta;

100. korostaa, että transatlanttisen talousneuvoston on edistettävä muun muassa sääntelyjärjestelmiä, kestävän energian tutkimusta ja energiatehokkuutta sekä fuusiotutkimusta ja ydinturvallisuutta koskevaa yhteistyötä, ja vaatii käymään säännöllistä energiavuoropuhelua Venäjän ja muiden kumppaneiden kanssa, jotta voidaan laatia ja valvoa paremmin turvallista, varmaa ja tehokasta energian tuotantoa, siirtoa, kuljetusta, varastointia ja käsittelyä sekä uusien energiateknologioiden ja -tuotteiden, kuten biopolttoaineiden, kahdenvälistä kauppaa koskevia kansainvälisiä sääntöjä;
101. kehottaa komissiota lisäämään yhteistyötään kansainvälisen energiajärjestön (IEA) kanssa, jolta saadaan tärkeitä tietoja energiasuunnittelua varten; katsoo, että unionin ja kaikkien jäsenvaltioiden, jotka eivät ole IEA:n jäseniä, olisi liityttävä sen jäseneksi;
102. on tyytyväinen, että EU osallistuu kansainvälisen koefuusioreaktorin (ITER) ja neljännen sukupolven reaktoreita käsittelevän kansainvälisen tutkimus- ja kehitysfoorumin (GIF) kaltaisiin hankkeisiin;
103. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita tekemään enemmän yhteistyötä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö Etyjin kanssa energiavarmuuteen liittyvissä asioissa ja kriittisen energiainfrastruktuurin suojaamisessa;
104. kehottaa neuvostoa ja komissiota tekemään yhteistyötä Yhdysvaltojen ja muiden liittolaisten kanssa energiainfrastruktuurien suojaamiseksi tietoverkkohyökkäyksiä vastaan; korostaa, että siirryttäessä älykkäisiin verkkoihin tämä riski, jota ei voida torjua perinteisin turvatoimin, muodostuu yhä merkittävämmäksi elintärkeiden infrastruktuurien suojelussa;
105. suhtautuu myönteisesti ehdotettuun EU:n ja eteläisen Välimeren maiden energiakumppanuuteen; katsoo, että siinä pitäisi keskittyä kyseisen alueen valtavaan uusiutuvaa (aurinko)energiaa koskevaan mahdollisuuteen ja että kyseisessä kumppanuudessa pitäisi ottaa käyttöön tarvittavat toimenpiteet, joilla autetaan turvaamaan eteläisen Välimeren maiden merkittävä energiatarve kestävin ratkaisuin;
106. toistaa, että energiaa koskevalla ulkopoliittisella yhteistyöllä on heikentämisen sijaan edistettävä EU:n keskeisiä arvoja, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamista, demokratiaa, hyvää hallintoa, oikeusvaltiota, yhteiskunnallista vuoropuhelua, molemminpuolista kunnioitusta, luonnonvarojen vastuullista käyttöä, ilmastonmuutoksen torjuntaa ja kokonaisvaltaista ympäristönsuojelua, edistettävä rauhaa ja sen on oltava yhtenäinen EU:n ulkopoliitiikan kanssa;
107. kehottaa neuvostoa ja komissiota laatimaan yhteistyössä ulkosuhdehallinnon kanssa vuoden 2013 loppuun mennessä täsmällisen etenemissuunnitelman energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä laaditun komission tiedonannon (COM(2011)0539) pohjalta ja suunnittelemaan sen mukaisesti tehokasta ulkoista energiapolitiikkaa ja sitä koskevia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteita, päämääriä ja toimenpiteitä sekä täsmällisen aikataulun niiden toteuttamiselle;
108. korostaa Mustanmeren alueen merkitystä energialähteiden ja -reittien monipuolistamisen ja uusiutuvan energian hyödyntämismahdollisuuksien kannalta sekä

- ottaen huomioon sen geostrategisen sijainnin porttina Kaspianmeren alueelle, Lähi-itään ja Keski-Aasiaan; katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava monenvälistä energiayhteistyötä markkinoiden yhteensovittamisen, sääntelykehysten ja infrastruktuurin aloilla; korostaa tässä yhteydessä eteläisen käytävän, Nabucco-hankkeen ja Kaspianmeren alueen kaasuputken kaltaisten hankkeiden sekä muiden pienempien hankkeiden suurta merkitystä;
109. panee merkille GMES:n tulokset, jotka koskevat maan aurinkoenergiälähteiden tutkimista avaruudesta; kehottaa komissiota luomaan kumppanuuksia niiden valtioiden kanssa, joissa on laajoja aavikkoalueita ja erityisesti Afrikan valtioiden kanssa, pitäen mielessä, että GMES on todennut aavikoiden saavan yhtenä päivänä enemmän aurinkoenergiaa kuin koko ihmiskunta kuluttaa vuoden aikana, sekä kehittämään strategioita ja tekniikoita kyseisen energiapotentiaalin tehokasta käyttöä varten muun muassa käyttämällä energiapaketin ilmastonmuutosta koskevia menetelmiä yhteistyöhön ja kehitykseen;
  110. kehottaa laajentamaan energiayhteisön perustamissopimusta edelleen ottamalla sen jäseniksi lisää EU:n naapurivaltioita, erityisesti itäisiä kumppanuuksia ja Keski-Aasian tasavaltoja; korostaa, että komission olisi varmistettava, että energiayhteisön jäsenet panevat EU:n energia-alan säännöt ajoissa ja täysimääräisesti täytäntöön, etenkin myöntämällä EU:n varoja sillä ehdolla, että perussopimusten määräyksiä noudatetaan;
  111. katsoo, että kestävänsä energian saatavuus on olennainen kehitykseen vaikuttava tekijä ja kehottaa keskittymään EU:n kehitysaputoimissa siihen, että kehitysmaita autetaan edistämään kestävänsä energiaa koskevaa politiikkaa, uudistustoimenpiteitä, infrastruktuurien kehittämistä, suotuisia investointiooloja ja energiatehokkuutta;
  112. kehottaa käynnistämään erityisen energia-alan vuoropuhelun Kaspianmeren alueen maiden kanssa ja ilmaisee tyytyväisyytensä Kaspianmeren kehitysyhtiön toimintaan; kehottaa komissiota jatkamaan työtä unionin suhteiden vahvistamiseksi Azerbaidžanin ja Turkmenistanin kanssa;
  113. katsoo, että EU:n ulkoisen energiapolitiikan painopisteiden olisi heijastuttava asianmukaisesti vuoden 2013 jälkeisissä ulkoisissa rahoitusvälineissä;
  114. korostaa itäisen kumppanuuden merkitystä energiaturvallisuuden foorumina edistettäessä eurooppalaisten normien omaksumista energiapolitiikassa ja energiaa koskevassa sääntelyssä, infrastruktuurin ja yhteyksien kehittämistä, energiatehokkuutta sekä uusiutuvien energianlähteiden hyödyntämistä; pitää tervetulleena Itä-Euroopan energiatehokkuuden ja ympäristönsuojelun kumppanuuden (E5P) aloitetta ja uskoo, että Ukrainan pikainen liittyminen tähän aloitteeseen voisi saada mukaan muitakin itäisen kumppanuuden maita;
  115. palauttaa mieliin itäisellä Välimerellä hiljattain hiilivetyjen löytämisen johdosta syntyneet jännitteet; korostaa, että energiaa olisi hyödynnettävä rauhan, yhteistyön ja vakauden edistämiseen alueella;

o

o o

116. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.